

RECENSIE MORRIS

Martine Tanghe vertelt ‘Morris’: geen spektakel, maar groots in puurheid

Vandaag om 10:00 door [Bram Van Haelter](#)

-
-
-
-
-
-

Martine Tanghe brengt het verhaal overtuigend en in het onberispelijke Nederlands dat we van haar gewend zijn. Foto: fvv

42 jaar lang gidste VRT-coryfee Martine Tanghe Vlaanderen deskundig doorheen de wereldactualiteit. Nu toont ze haar verteltalent op het grote podium van De Bijloke, in het intieme vertelconcert *Morris*.

De setting van de familievoorstelling is warm en huiselijk. Geen grote projecties of flietsende lichtshows, maar een ervaren vertelstem op een krukje, en enkele muzikanten errond. Tanghe brengt een nieuw verhaal van Bart Moeyaert, die enkele jaren geleden bij zijn zestiende (!) nominatie nog de Astrid Lindgren Memorial Award – de ‘Nobelprijs voor de jeugdliteratuur’ – won.

Ook *Morris* blijkt een schot in de roos. Het verhaal gaat over een jongetje dat door niet nader genoemde ‘verdrietige dingen’ inwoont bij zijn oma en haar hond, Houdini. Een gepaste naam, want te pas en te onpas vlucht de viervoeter een nabijgelegen berg op. Als de jongen, Morris, voor een zoveelste keer naar de hond op zoek moet, komt hij in een sneeuwstorm terecht: het begin van een avontuur.

Het verhaal is meeslepend, de woorden zijn zorgvuldig tot de mooiste zinnen geboetseerd. ‘Die snik had hij nog over van vannacht: als je stiekem huilt, huil je nooit helemaal uit’: het prikkelt jong en oud. Bovendien worden ze op overtuigende manier gebracht, met een uitstekend gevoel voor timing en in het onberispelijke Nederlands dat we van Tanghe gewend zijn.

Anekdotische melodietjes

Het verhaal wordt ondersteund door nieuwe muziek van Koen Brandt. Toch een risico: Brandt verdiende zijn sporen met een aantal iconische generieken van televisieseries (onder meer *Van vlees en bloed*), maar als componist van klassieke muziek is zijn ervaring eerder beperkt. Verwacht geen spektakelritmiek en complexe harmonieën, maar sfeervolle, soms wat anekdotische melodietjes. Licht verteerbaar dus. De muziek wordt overigens uitstekend vertolkt door het Brusselse kamermuziekensemble Oxalys.

Aan het eind van de voorstelling nemen Tanghe en de muzikanten een groot applaus in ontvangst, zichtbaar genietend en met een vertederende dankbaarheid. Geheel terecht, want *Morris* is beperkt in spektakelwaarde, maar groots in puurheid.

